

Sygn. akt III KK 141/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **A. P.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 3 lipca 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego

w G. z dnia 19 grudnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 8 sierpnia 2019 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do złożonej kasacji obrońca skazanego A. P. załączył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 grudnia 2019 r. sygn. akt V Ka (...) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K (...).

Uzasadniając wniosek obrońca argumentował, iż pobyt skazanego na wolności do czasu rozpoznania kasacji nie stwarza żadnego zagrożenia dla porządku prawnego. Skazany przestrzega rygorów orzeczonych wobec niego

w wyroku oraz regularnie płaci alimenty na dzieci. Wykonanie zaskarżonego orzeczenia pozbawiłoby dzieci środków utrzymania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej oraz o nieuwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, albowiem w sprawie nie doszło do naruszenia art. 439 k.p.k., jak też rażącego naruszenia przepisów postępowania.

Podobne stanowisko zajął w odpowiedzi na kasację kurator procesowy R. B. , nie odnosząc się jednak do wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa przyczyną, dla której możliwe jest odstąpienie od zasady sformułowanej w art. 9 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, i zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k. są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Nie mogą natomiast stanowić przyczyny wstrzymania wykonania orzeczenia okoliczności związane z ciężkimi skutkami dla skazanego wynikającymi z wykonania orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04).

Zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi in concreto. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach

kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już *prima facie* przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r. sygn. akt II KK 53/17).

Wstrzymanie wykonania wyroku może nastąpić tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt V KK 214/04).

Przestrzeganie przez skazanego porządku prawnego po wydaniu zaskarżonego kasacją orzeczenia, a w szczególności wykonywanie nałożonych na niego obowiązków i wykonywanie ciążących na nim zobowiązań alimentacyjnych nie stanowią okoliczności mających wpływ na ocenę zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych oraz skuteczności wniesionej kasacji. W konsekwencji nie mogą one stanowić podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Sąd Najwyższy po dokonaniu wstępnej kontroli kasacji nie stwierdził z urzędu innych okoliczności wskazujących na konieczność zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. W szczególności treść podniesionych w kasacji zarzutów nie wskazuje na oczywistą ich zasadność, wskazującą na bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

